



תדורו של מר"ן

בלק / תמוז / תש"פ

יציאה

20:23



כניסה

19:32

הזמנים לפי אור החיים הקדוש

יודי לה נסיד
יזאיע לבו אדם.



משולחנו של מר"ן פאר הדור זצ"ל

רוצים לקבל העלון שלחו בקשה
050-6255911



השבת נקרא על הבאתו של בלעם על ידי בלק מלך מואב לקלל את ישראל, וכדברי הפסוק: "לכה נא ארה (תקלל) לי את העם הזה, כי עצום הוא ממני, אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ, כי ידעתי, את אשר תברך מבורך, ואשר תאור יואר". בסופו של דבר, בלעם מברך את ישראל, עד שבלק אומר לו: "לקוב אויבי לקחתך, והנה ברכת ברך זה שלוש פעמים".

רבתינו דרשו על בלעם (במסכת אבות פ"ה), כל מי שיש בו עין רעה רוח גבוהה ונפש רחבה, הרי הוא מתלמידיו של בלעם הרשע. וכן הביא רש"י את המדרש על הפסוק (פרק כ"ב פסוק י"ח) "אם ייתן לי בלק מלוא ביתו כסף וזהב, לא אוכל לעבור את פי ה'". מכאן למדנו, שהייתה לו נפש רחבה, וחומד ממון של אחרים, אמר, ראוי ליתן לי כל כסף וזהב שלו!

ולכאורה יש לשאול על כך מן המשנה במסכת אבות (פרק שישי משנה ט): אמר רבי יוסי בן קסמא, פעם אחת הייתי הולך בדרך, ואמר לי אדם אחד, רצונך רבי שתדור עמנו, ואני אתן לך אלף אלפים דינרי זהב ואבנים טובות ומרגליות? ואמרתי לו, אפילו אם אתה נותן לי כל כסף וזהב ואבנים טובות ומרגליות שבעולם, איני דר אלא במקום תורה, שנאמר, טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף. והרי גם ר' יוסי הזכיר כל כסף וזהב שבעולם, ואותו לא דרשו רבותינו "שיש לו נפש רחבה", ואדרבה, דרשו אותו לשבח, וצריך להבין מה ההבדל בניהם, הרי שניהם הזכירו כסף וזהב, מדוע את בלעם דרשו לגנאי ואת ר' יוסי לשבח? התשובה לכך פשוטה ביותר, אצל ר' יוסי היה זה כתשובה לשאלה ששאל אותו אותו האדם. הוא הציע לו כסף וזהב, ועל כך ענה לו ר' יוסי, לכן נדרש לשבח. מה שאין כן אצל בלעם, שם הוא היה הראשון שהזכיר כסף וזהב, הוא דרש זאת ראשון, ובכך הראה לכל כי זו מהותו, זהו רצונו, ונפשו היא החומדת את מלוא כסף וזהב שבבית. בלק בא ללמדנו, בדבורו של אדם ניכר מה מעניין אותו, ומהי מהותו, ולכן נדרש לגנאי.

מעשה שהיה בזמן שלמה המלך, בשלשה שותפים ששמו את כל כספם במקום מסתור, שרק הם ידעו את מקומו, לימים נגנב המטמון וכל אחד חשד בחברו ולא ידעו מי הוא הגנב, באו לשלמה המלך שיגלה זאת, שמע זאת שלמה המלך ואמר להם, בטרם אשפוט, רצוני להתייעץ עימכם במעשה שקרה, היו נער ונערה שכנים שנשבעו להינשא זה לזו, לימים נפרדו דרכיהם, והנערה הכירה בחור וחפצה הייתה להינשא לו, אך זכרה את שבועתה לנער שהיה השכן שלה, לקחה מאה זהובים, ויצאה לדרך ארוכה, לבקש את רשותו להנשא לאדם אחר. הלכה מהלך שני ימים, כשבדרכה היא חוצה יער עבות, עד שהגיעה למקום מושבו של הנער. בקשה את רשותו להינשא לאחר, ונתנה לו כפיצוי את הזהב שהביאה. שמע זאת הנער, התרגש, ואישר לה מיד להינשא לבחיר ליבה החדש, ואף ויתר לה על הזהב שהביאה לו. שמחה הנערה, והחלה עושה את דרכה חזרה לביתה, כשלפתע באמצע היער, עצר אותה שודד זקן, ובקש את הזהב שעליה, בכתה הנערה, ובדמעות ספרה לו, כי אפילו הבחור ויתר לה, וכי זקוקה מאוד לכסף זה עבור נישואיה. נכמרו רחמיו של השודד הזקן, ושחרר אותה עם הזהב.

כל זאת סיפר שלמה המלך לשלושת השותפים, ושאל אותם, אמרו לי, מי מבין השלשה ראוי להערכה מרבית? האם הנערה שזכרה את שבועתה והלכה לבקש את רשותו של הבחור, או שמא הנער ראוי להערכה שהסכים לוותר על השבועה והרשה לה להינשא לאחר, או שמא השודד הזקן הוא הראוי להערכה שויתר לנערה על הזהב שברשותה? קם השותף הראשון ואמר, לדעתי הנערה ראויה להערכה מרבית, שזכרה את שבועתה והלכה לבקש רשות. לעומתו קם השותף השני ואמר, לדעתי הבחור ראוי להערכה, שויתר לה, והרשה לה להינשא לבחיר ליבה החדש. והשותף השלישי אמר, לדעתי השודד הזקן הוא הראוי להערכה מרבית, שהרי ויתר על הזהב שיכל לשדוד בקלות. מיד קם שלמה המלך ואמר לשותף השלישי, אתה הגנב! אם אתה טוען שהשודד שויתר על הכסף הוא ראוי להערכה, סימן שחומד ממון אתה ופיך הכשילך!

דבר גדול למדנו ממעשה זה והוא, כי אדם ניכר בדבורו, ודבורו של אדם מראה מה מעניין מאותו, ומה חשוב לו, ומהי מהותו, וזהו בלעם שדבורו נסב רק על כסף וזהב ולכן נחשב כבעל נפש רחבה. נשתדל כולנו שעיקר חפצנו ושאיפתנו יהיו בעסק התורה והמצוות, וכדברי דוד המלך בתהילים, אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים, ובדרך חטאים לא עמד, ובמושב לצים לא ישב, כי אם בתורת ה' חפצו, ובתורתו יהגה וילילה. אמן.



שאלה: האם ישנו איסור לעסוק בתורה לבד, וחייבים ללמוד עם חברותא? תשובה: רבותינו בגמרא במסכת תענית (דף ז.) דרשו על הפסוק שנאמר בספר ירמיהו "תָּרַב אֶל הַבָּדִים וְנֶאֱלָו", חרב (כלומר דין מיתה) על אותם העוסקים בתורה "בד בבד", ביחידות, בלי חברותא. ולא עוד אלא שנעשים טפשים, שנאמר "ונואלו", ולא עוד אלא שחוטאים. עד כאן דברי הגמרא. ומכאן שמעיקר ההלכה, אסור היה לעסוק בתורה בקביעות לבד, משום שלימוד התורה הוא דבר מורכב, ויש בו כמה דרכים לפרש בכל ענין ודבר, ואדם העוסק בתורה לבדו, עלול לבוא לידי טעות, והטעות הולכת ומשתרשת בו, עד שטועה בכל דרכו בלימוד התורה, ומטעה אחרים אחריו. לכן אסור ללמוד בתורה בקביעות, אלא עם חבר, שמציל את הלומד מכל מכשול. אולם כתבו המפרשים, שבזמן הזה שמצויים ביד על אחד ואחד ספרים רבים, שמבארים כל ענין ודבר, ומביאים כמה צדדים לפרש, הרי שלא שייך עוד האיסור ללמוד לבד, כי אפילו אם יטעה הלומד, בכל אופן יעמוד על טעותו, מתוך הספרים. והרי הספרים נעשים כמו חברים של הלומד, ששם הגיונו בהם. וכן היה דורש מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל (הכ"מ) ברבים, שהלומד בלילה, אף על פי שלא ימצא לו חבר ללמוד איתו, אין בדבר חשש איסור, מאחר ומעיינים בספרים, והם הם רבותינו וחבירנו. (וכמו שכתב בספרו הליכות עולם חלק שמיני בסופו).

העלון לרפואת שלום בן לאה

העלון לעילוי נשמת מור אבי ניסים אלבס בן ברטה ושלמה שלמה שלום בן שושנה שושנה שלום בת ויקטוריה ידידי איציק הרוש בן חנינה



זיזוק לאליהו

אשרי אדם מצא חכמה
ואדם יפיק רבונה
מסלגה
הצלחת אשת חיל שלי היקרה
הבן והבנות למשפחת אלבס

בלק | תמוז | תש"פ
מפטיירין - ויפתח הגלעדי



החיזוק השבועי



הרב אליהו רבי שליט"א - ראש כולל "עטרת חכמים" חולון

שלום וברכה מורי ורבותי!
חודש תמוז מבורך תש"פ
שימו לב טוב!

הנה יש לנו מצווה שנקראת 'סעודת ראש חודש'.

ישבנו עם בני המשפחה, אכלנו מה שנוהגים לעשות ולאכול בסעודות איכותיות גדולות ויפות: על האש, מנגל, 'על המים..', בישולים מיוחדים, תבשילים שממש ממש אוהבים.

מה קרה? האם באמת אנחנו כיהודים מחפשים סיבה למסיבה?

התשובה היא חד משמעית כן!

זה נראה שמחוץ ליהדות נמצאים כל החינגאות והמשתאות ואילו ביהדות נמצאים חיי הסיגוף והקדוש ברוך הוא לא אוהב זאת.

אומר לך הקדוש ברוך הוא: "אני רוצה אותך נהנה מהחיים".

"כל היושב בתענית נקרא חוטא" (תענית י"א ע"א), אם אתה יושב בתענית למרות שאתה לא חייב, הקדוש ברוך הוא כועס עליך: "הבאתי לך עולם כל כך יפה, עולם כל כך טוב, אני רוצה שתהנה ממנו".

אם כך, מה זאת אומרת שיש מצווה לאכול ומה זאת אומרת לא לאכול כאשר אין מצווה? האם באמת אני אמור לחפש סיבה למסיבה?

אומר לך הקדוש ברוך הוא: "כן, אני רוצה לייצר לך סיבות למסיבות, אני רוצה לייצר לך חגים ושבתות, אני רוצה לייצר לך סיבות רוחניות כמו ראש חודש, סעודת מצווה או אפילו סעודה של המצווה של לשמח את רעייתך וילדיך. אני רוצה אותך שמח ומאושר, אני רוצה אותך בסעודות, אבל אני תמיד מעוניין וחפץ שיעמוד מאחורי אותה סעודה טעם טוב, סיבה טובה, משהו רוחני וערכי ולא סתם תאוה של מילוי הכרס".

הקדוש ברוך הוא מזמין לנו המון דברים כאלה, אנחנו אמורים להשכיל ולאסוף את הדברים וללמד את כל בני המשפחה שלנו שהדרך בה בחרנו היא דרך של אהבה, דרך של שמחה, דרך שבה אנחנו מחפשים סיבה למסיבה כי אנחנו רוצים תמיד להיות ביחד, לשמוח ביחד ותמיד למצוא את הסיבה הערכית והנכונה שתרומם אותנו מאותה גשמיות למעלה רוחנית גבוהה יותר, לאהבה ואחוה שלום ורעות ואחדות גדולה עוד יותר.

ברוכים תהיו!



לשון הרע

לא מדבר אליו

החפץ חיים
רבי ישראל
מאיר הכהן
צוק"ל

הלכות רכילות, כלל ח', סעיף א'

יש הרבה דברים נוספים שאסורים מטעם אבק רכילות. ואבאר כמה מקרים בקיצור, והמשכיל יבין מה הדין במקרים דומים לאלה. כגון מי שמספר לחברו איך שאלו את פלוני עליו, והשיב: "שתקו, אני לא רוצה לומר מה היה איתו" ומקרים דומים כאלה. שמדברי פלוני נרמז עליו לגנאי, שאינו רוצה לספר מה איתו. זה בכלל אבק רכילות.

הלכות רכילות, כלל ח', סעיף ב' ג'

וגם המשבח אחד בפני חברו, במקום שעל ידי כך יתרעם החבר על האחד, ועל ידי זאת ייגרם לאחד שסופר עליו השבח רעה, נראה דבכלל רכילות הוא. לכן יש להזהר מלשבח את ראובן לפני שמעון שותפו, או לאשה בפני בעלה, איך שגרמו לו טובה שהללו לו כסף, או שלמו לו שכר בזמן. כי השותף עלול לכעוס ששילם לפועל, כי שמא הוא אינו חפץ לשלם. ולפעמים ייגרם נזק של ממש לשותף מזה. וכן לבעל על אשתו עלול להיות תרעומת שהיא פורנית בכספו. לכן אסור לספר שבחים בכזה מקרה מפני אבק לשון הרע. וגם יש להזהר כשמבקש מחברו טובה, וחברו עונה לו שאינו יכול לעשות לו את הטובה. שלא יפציר "למה לפלוני כן עשית את הטובה, והוא בעצמו סיפר לי?". כי מצוי שבכזה מקרה יכעס שמעון על מי שעשה לו את הטובה מדוע סיפר לאנשים על הטובה שעשה לו.



רוצים לקבל העלון
שלחו בקשה WhatsApp
050-6255911



הדפסת, הפצת, זכית בזיכוי הרבים

העלון לרפואת חולי ישראל
ובכללן לרפואת שלום בן לאה



העלון לעילוי נשמתם של מור אבי היקר
ניסים אלבס בן ברטה ושלמה וחמי משה
חכמון בן רינה